

Scenariusz lekcji nr 9

ROZGRZEWKA

Rozpoczynamy lekcję odegraniem przez dzieci scenki z poprzedniej lekcji, której dzieci nauczyły się na pamięć w domu. Powtarzamy dialog taką ilość razy, żeby każde dziecko wcieliło się przynajmniej raz w jedną z postaci.

FILM

Następnie odsłuchujemy dialog z kolejnej lekcji, nie zaglądając do tłumaczenia. Prosimy dzieci, by opowiedziały, co zrozumiały ze scenki. Słuchamy dialogu po raz drugi, tym razem zaglądając do tłumaczenia, i po raz trzeci, robiąc przerwę po każdej wypowiedzi, tak aby dzieci mogły powtórzyć każde wyrażenie (najpierw grupowo, potem indywidualnie).

Następnie proponujemy przykłady sytuacji z codziennego życia dzieci, pytając, które z wyrażeń użytych w dialogu można by użyć w konkretnym przypadku.

Jeżeli widzisz, że kolega/koleżanka chce przejść przez ulicę na czerwonym świetle, zganisz go(ją), mówiąc: „**C'est interdit !**” (To zabronione!/Nie wolno!). Kiedy z innym(-ą) kolegą (koleżanką) lub całą gromadą ruszacie np. do kina, możesz wykrzyknąć z entuzjazmem „**On y va !**” (Idziemy!). Jeśli jest Ci żal, przykro czy smutno z jakiegoś powodu, np. że mama zabroni Ci pójść grać w piłkę, możesz powiedzieć: „**Zut, dommage...**” (Kurczę, szkoda...). Jeżeli chcesz przywołać do siebie jakąś gromadkę osób, powiesz „**Venez tous ici !**” (Chodźcie wszyscy tutaj!). Kiedy napiszesz najlepiej klasówkę lub wygrasz w jakąś grę, możesz z dumą stwierdzić: „**Champion [...]**” i dodać swoje imię, np. Krzysiek, co będzie znaczyło „Krzysiek to mistrz!”. Jeśli widzisz, że kolega/koleżanka lub brat/siostra jest smutny(-a) lub źle się czuje, możesz spytać z troską „**Qu'est-ce que tu as ?**” (Co Ci jest?).

Prowadzący zajęcia powinien mieć przygotowanych kilka rozmaitych sytuacji, w których można wykorzystać wyrażenia z dialogu. Można posiłkować się wyżej podanymi przykładami lub wymyślić własne, a w razie wątpliwości zapraszamy do kontaktu z nami. Zachęmy dzieci do wymyślenia innych sytuacji a grupa niech proponuje stosowne wyrażenia.

Prosimy dzieci, żeby na kolejne zajęcia nauczyły się dialogu na pamięć.

SŁÓWKA

Przechodzimy do zakładki „Słowniczek”. Dzieci oglądają obrazki, odsłuchują wymowę słów i głośno je powtarzają (grupowo i indywidualnie).

GRAMATYKA

Przechodzimy do zakładki „Gramatyka”. Po zapoznaniu się z materiałem gramatycznym możemy zaproponować dzieciom ćwiczenie ustne, polegające na tym, że uczniowie po kolei wskazują na różne osoby lub przedmioty w klasie, używając odpowiedniego zaimka wskazującego, np. **ce cahier** (ten zeszyt), **ce livre** (ta książka), **cette chaise** (to krzesło), **ce cartable** (ten tornister), **ce pupitre** (ta ławka), **ce garçon** (ten chłopiec), **cette fille** (ta dziewczynka), **cette fleur** (ten kwiat), **ce Polonais / cette Polonaise** (ten Polak / ta Polka), **cette classe** (ta klasa), **ce tableau** (ta tablica), **ce bonbon** (ten cukierek), **ce chocolat** (ta

czekolada). Następnie możemy poćwiczyć z dziećmi zaimki wskazujący w liczbie mnogiej, korzystając z wcześniej użytych rzeczowników. Ćwiczenia zawarte w zakładce pod tym samym tytułem dzieci wykonują po ustnym ćwiczeniu lub w domu.

WYMOWA

Przechodzimy do zakładki „Fonetyka”. Dzieci zapoznają się z materiałem fonetycznym, odsłuchują pliki dźwiękowe i powtarzają nagrane wyrazy. Informujemy, że chętne dzieci mogą poćwiczyć rozróżnianie dźwięku [o] (jak w wyrazie „bravo”) od dźwięku [ø] (jak w wyrazie „deux”) w domu, wykorzystując link do ćwiczeń wskazany na końcu.

KULTURA

Zapoznajemy się z treścią zakładki „Kultura”. Następnie prosimy dzieci, żeby się przedstawiły mówiąc: -jakie czynności lub stan sprawia im największą przyjemność (lub oddziałuje na ich zmysły), i -czego nie lubią. Na przykład Amelia lubi: „w kinie odwracać się w ciemności i obserwować twarze innych ludzi”. Nie lubi: „kiedy czasem na starych amerykańskich filmach kierowcy zamiast patrzeć na drogę, patrzą na osobę, z którą rozmawiają”. Mama Amelii lubi: „robić porządek w swojej torebce”, nie lubi: „kiedy pierzchną jej ręce podczas długiej kąpieli w wannie”.

Warto umieć sprawiać sobie przyjemność, nawet małymi środkami. Dzięki temu nasze życie staje się ciekawsze i pełniejsze. A jeśli umiemy sprawiać przyjemność sobie, będziemy też umieli sprawić ją innym.

Pytamy czy dzieciom zdarzyło się kiedyś zabawić się w dobrą wróżkę i sprawić komuś przyjemność lub niespodziankę nie ujawniając się. A może dzieci słyszały o takim przypadku. Czy pamiętają, jaka była reakcja tej osoby?

Może warto czasem przyjrzeć się innym ludziom i zastanowić, co moglibyśmy dla nich zrobić, żeby przez chwilę poczuli się szczęśliwi.

Czego na temat kultury francuskiej dowiedziały się dzieci z filmu? Można je poprosić o wymienienie tych elementów i wątków (muzyka Yanna Tiersena, aktorka Audrey Tatou, architektura i zabytki Paryża: Sacré Cœur, wzgórze Montmartre, ...).